

her forslag, men måske kommende, for det ser ud til, at der bliver nogle kommende lovforslag om byrder for dansk erhvervsliv – at de ærede medlemmer vil tænke sig om endnu en gang. Under alle omstændigheder stemmer vi nej til det her forslag.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil indlede med at sige tak for de kloge bemærkninger, der er kommet fra flere af partierne, nemlig at det her forslag er fremsat som led i forslaget til finanslov for år 2000. Det er jo spørgsmålet at få helheden til at hænge sammen. Derfor er det også kloge meldinger, der er kommet fra flere, nemlig at det her skal ses i en helhed.

En ikke voldsom stor overraskelse har det været at høre fra V og K, at man ikke ser på helheden, men ser isoleret på det enkelte lovforslag. Det ligger jo meget godt i forlængelse af de finanslovforhandlinger, der kører på en række ressortområder i de her dage, hvor der er stor vilje til at udskrive nye regninger, men meget, meget beskeden interesse – en ægte jysk underdrivelse – for at få helheden til at hænge sammen og få udgifterne finansieret.

Jeg kunne godt få lyst at sige ved denne her lejlighed, at når man nu taler om de voldsomme byrder, der pålægges dansk erhvervsliv, så er der jo ingen, der glæder sig over den faktiske udvikling. Alene i år, i de to første kvartaler, har de øvrige arbejdsomkostninger, bortset fra lønnen, bidraget negativt til stigningstakten i de samlede arbejdsomkostninger i størrelsesordenen 0,2 pct. Det synes jeg er ganske væsentligt og en dokumentation for, at også denne regering er optaget af, at erhvervslivets konkurrenceevne er intakt og udvikles positivt.

Der er heller ikke nogen, der i den her forbindelse husker, at arbejdsmarkedsbidraget fra erhvervslivets side fra årsskiftet er en saga blot. En enkelt yderligere bemærkning er den bekymring, der har været fra flere sider over, at det er yderligere administrative byrder til ikke mindst de små virksomheder. Det handler nu om, for lige at få proportionerne på plads, at udgiften skal indføres og justeres i regnskabet én gang årlig. Jeg tvivler på, at det er den administrative byrde, som det kaldes, der fratager én eneste i dansk erhvervsliv lusten til at drive en virksomhed.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om orlov. (Ændret minimumsperiode for afholdelse af børnepasningsorlov for beskæftigede lønmodtagere m.m. samt ophævelse af de udløbne bestemmelser om sabbatorlov).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).

(Fremsat 27/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Regeringen afgav i maj 1998 sin børnefamiliepolitiske redegørelse, der lagde op til en række ændringer i forbindelse med børnepolitik. I redegørelsen blev det endvidere anbefalet at afholde en række drøftelser med arbejdsmarkedets parter om opfølgning på denne redegørelse.

Det mundede bl.a. ud i en rapport, der peger på en række muligheder for forbedringer, herunder det forslag, vi behandler i dag, om ændring af lov om orlov.

Hovedindholdet i det foreliggende forslag er, at det fremover bl.a. bliver muligt at få børnepasningsorlov i ned til 8 uger, altså en ændring fra det nuværende minimum på 13 uger. De foreslåede ændringer afspejler et kompromis mellem to helt modsatte hensyn, der ikke umiddelbart lader sig forene, nemlig på den ene side hensynet til arbejdsmarkedets behov, forstået som at der er det udbud af arbejdskraft, der er behov for, og dernæst det hensyn, der på den anden side skal være og tages til børnefamilierne og den mulighed, de skal have for at være sammen med deres børn uden stress og jag.